

~ som fanden læser ...



Der gives gildemestre og velsagtens gildebrødre i almindelighed, som læser bl.a. gildernes skrifter, ligesom Hans Vederstyggelighed FANDEN læser Bibelen.

Det kom helt tydeligt frem, da vort søsterblad SCT.GEORG i forbindelse med landsgildemesterstævnet stillede landets gildemestre en hel række spørgsmål om indholdet af SCT.GEORG.

En gildemester svarede om en af de anførte artikler, at han håbede, at artiklen var ment ironisk. Svaret viste tydeligt, at denne gildemester IKKE havde læst den pågældende artikel, som var særdeles alvorlig i både emne og udformning, - MEN som havde en ironisk OVERSKRIFT!

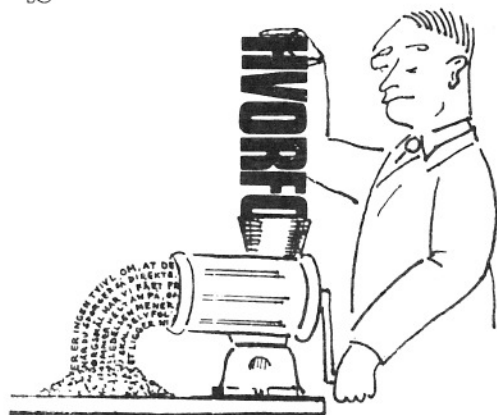
Gildemesteren nænnede ikke at gøre Asger ked af det ved at svare rent ud, at han ikke havde læst artiklen OG MED DENNE SKÅNSOMHED gjorde samme gildemester HELE resultatet til en noget tvivlsom gang gallup.

Man kan altså også være FOR hensynsfuld!

Inde i bladet finder du på side

- 2 Spørgerubrikken HVORFOR
- 3 HEROLDEN og alle hans gerninger.
- 5 Tanker efter gildetinget.
- 7 Væbnerforberedelsen.
- 9 Spejderbevægelsens fremtid.
- 11 Er vore lokale gildeblades kvalitet tilfredsstillende?

- og som sædvanlig et par sange på de sidste to sider.



HVORFOR har til dette nummer kun modtaget et enkelt spørgsmål. - ovenikøbet pr. telefon:

Vor trofaste E.S. spørger:

Hvorfor har ingen gjort lidt ud af, at Sct. Georgs Gilderne i Danmark også med hensyn til kønnenes ligeberettigelse har gjort et stykke pionerarbejde?

Gildebevægelsen herhjemme var - om ikke den første - så i hvert fald en af de første bevægelser i hele den civiliserede verden, som optog kvinder og mænd på lige fod og med lige rettigheder.

I anledning af kvindeåret burde dette dog nævnes!

- - - - -

Når det ikke har været nævnt, må årsagen nok søges i den kendsgerning, at kun de færreste gildebrødre har E.S.' anciennitet i gilderne.

Men det være så hermed i hvert fald NÆVNT.

I denne forbindelse kan det også nok fortjene lidt opmærksomhed, at procenten af kvindelige gildemedlemmer er stadigt stigende. Vi må se i øjnene, at vi om ikke så mange år har meget stor overvægt af kvinder i gilderne.

Ikke fordi det skader gilderne mere end den tidlige så voldsomme mandedominans, - men hvis balance hidtil har skullet skabes ved øget tilgang fra spindesiden, så er det nok på tide at få gjort noget ved tilgangen af mandlige gildebrødre.

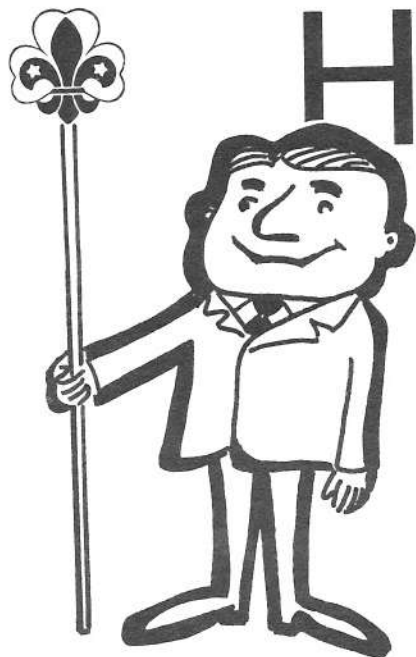
Ikke i stedet for, - men OGSÅ!

IMPULS' REDAKTION:

Erik Arne Nielsen (ansv.h.)

Vestergade 14, 5560 ÅRUP.

Spørgsmål til HVORFOR optages gerne under mærke. Redaktionen bør dog vide, hvem de kommer fra!



Herolden og alle hans gerninger

GILDEHALLEN er gildebevægelsens ETISKE VÆRKSTED og må som sådan have krav på den allerstørste omhu i såvel tilrettelæggelsen som rammen og gennemførelsen.

Tilrettelæggelsen er helt naturligt lagt i hænderne på gildeledelsen, som jo så afgjort også er hovedaktørerne ved gildehallen.

OG DOG kan en gildehal klaske sammen som en mislykket kage, hvis gildeledelsen gør regning uden HEROLD!

Heroldens rent RITUELLE og PRAKTISKE funktioner i forbindelse med en gildehal er der redegjort for i Vejledning for Gildeledelser.

Men det gilde, som vælger herolde ud fra disse funktioner, - og KUN ud fra disse -, risikerer en skønne dag at opdage, at der alligevel mangler noget! Noget væsentligt, noget, som ingen har skrevet regler om, men som kunne have gjort en gildehal til den rigtige kombination af noget perfekt og noget NATURLIGT.

Det er blandt andet HEROLDENS skuldre, der bærer det meget tunge ansvar for, om gildehallen lykkes, hvis man må bruge dette udtryk.

Ligesom det oftest er betjeningen i en forretning eller restaurant, som får gæsterne til at komme igen eller blive væk.

Derfor er det vigtigt at gøre både gildeledelse og herolde klart, hvad meget HEROLDENS INDSATS betyder i en velgennemført og inspirerende gildehal.

Såvel i Vejledning for Gildeledelser som i ritualbogen findes både udmærkede og klare beskrivelser af gildeledelsens og herolderens arbejdsmæssige funktioner under gildehallen.

Spørgsmålet er, hvor mange af de nyvalgte gildeledelsesmedlemmer der er nået til at læse mere end det af beskrivelserne, som har med DERES EGEN POST at gøre!

Det er forståeligt nok at lægge mest vægt på at gøre sig selv bedst mulig. MEN DET ER NETOP SIG SELV, MAN SNYDER MEST ved at underkende betydningen af DEN RIGTIGE HEROLD!

Find lige Vejledning for Gildeledelser frem, og læs, hvad der står deri om herolderne!

Vi venter her så længe!

- - - -
- - - -
- - - -

Ved JERES herolder også alt dette?

Har I været stoffet igennem med dem, og har I drøftet det i ro og mag?

Har I sikret jer, at herolderne kender ritualerne - ikke alene lige så godt - men BEDRE end I selv? De har jo ikke ritualbogen foran sig under gildehallen og skal dog være med fra først til sidst.

Uden rigtig og tilstrækkelig information fra gildeledelsen til herolden får man i bedste fald en herold, som kan sidde stille i et hjørne af gildehallen og på den rette kommando bevæge sig med stive, afmålte skridt rundt i hallen.

Typen er ikke ukendt! Han må blot ikke hebrejdes, at hans gildeledelse har været forsømmelig med hensyn til hans uddannelse.

Men hvordan er DEN RIGTIGE HEROLD, eller hvordan skal han eller hun være?

Vi skal her ikke på kunstfærdig måde sammensætte HEROLDENS TI BUD! Dette har gilderne andre og bedre kræfter til!

Men vi kan pege på visse af de ting, som set "fra gulvet" bør have heroldens opmærksomhed.

Den RIGTIGE herold erkyndiger (!) sig i tide om den elektriske installation i gildehallen, således at han kan tænde lys, når sangbogen kræver det. Og tidspunktet kender han, fordi han har hele gildehallen i hovedet!

FANEHEROLDEN har foretaget sine afsluttende eksperimenter med anbringelse af fanen INDEN GILDEHALLEN, så UNDER GILDEHALLEN.

Herolder har en tendens til at forveksle forebegrebet med FØRERGREBET!

Når en gildebror skal føres frem for højsædet, tager herolderen et forsvarligt greb i hans arm som for at sik-



re sig, at gildebroren ikke pludselig skal fortryde og stikke af!

DET SER MILDEST TALT IKKE GODT UD!

Hvis herolderen ikke stoler på den pågældende, så kan han gå ved siden af ham. Ellers FORAN! Roligt og værdigt, - og naturligt!

FORSANGERE hænger ikke på træerne! Den rigtige herold kan kende en god stemme, når han ser den ved indgangen, og der diskret give stemmen besked om opgaven som forsanger. Der ved borteliminerer han på forhånd en mulig skønhedsfejl i gildehallen.

Den RIGTIGE herold gør klart og tydeligt efter gildehallens sidste okkidan man FORLADER GILDEHALLEN, således at tømingen af salen foregår værdigt og planmæssigt.

TANKER EFTER GILDETINGET

(Uddrag af gildemestertale 24.4.1971.)

Vi har lige haft gildeting, og skal man stole på referatet, - og det be'r jeg til, at man gør, - så var det et godt gildeting. Vi var mange, og vi sagde mange ord til hinanden. Ingen blev trådt mere over tærne, end at de kunne gå eller køres hjem.

Men når man så går hjem, - efter på vejen at have raseret en eller andens køleskab, - så dukker den berømte EFTERTANKE op. Og eftertanken var for mig: Nu har vi igen været til generalforsamling i fagforeningen!

Ikke hverken eet eller flere onde ord om fagforeninger og generalforsamlinger! Men det kan nu ikke undgå at strejfe en, at selv om der findes en foreningslov, der jo er lavet for at få dansk foreningsliv til at følge det grundlovsfæstede, parlamentariske mønster helt ud i de ulideligste detaljer, ligger der så ikke en fare for en bevægelse som gildebevægelsen og en del andre bevægelser, ligger der så ikke en fare i at følge lovens bogstav helt ud på den anden side af Vanvidsvej?

Når man lytter til argumentering og modargumentering ved et gildeting, så sidder den lille, dumme knap-penål og prikker en i - - - i logikken: Hvad har dette egentlig med VOR IDE at gøre?

Jamen, bevares, det er sjovt at diskutere. Hvis jeg ville have bandet i en gildemestertale, så havde jeg sagt fanden-banke-mig, men jeg bander ikke i en gildemestertale. Det ER sjovt! Og kunne man betragte et gildeting som et diskussionsmøde, så var sagen helt på toppen.

Men vi skal indkalde til tinget så og så lang tid i forvejen på den og

den måde. Vi skal have dagsorden ifølge vedtægter og Ulrik og hans pumpestok! Forslagene skal indgå skriftligt, og det næste bliver vel at der endelig skal være stempelmærker på!

MEN ER DET DA DET, VI ER GÅET SAMMEN OM?

Godt, lad så være, at reglerne nu engang er der, og at de skal følges. Men ligesom Parkinsons lov siger os en masse om, at det ene river det næste med sig, så siger foreningsloven mig, at den efterhånden tvinger folk over i at lægge mere vægt på VEJEN end på MÅLET. Ja, somme-

tider føler man, at man helt har tabt målet af sigte blot for at kunne koncentrere sig mest muligt om vejen.

Jeg forestiller mig en mand - eller for den sags skyld et damemenneske, - der er ved at drukne ved stranden, og to mand styrter ned imod vandet. Undervejs giver de sig til at diskutere - om ikke slås - om, hvem der



skal svømme ud efter den druknede, som så naturligvis forlængst er gået til bunds, før de to redningsmænd er blevet enige eller har slået hinanden ned.

Nu er gildeledelsesposter udprægede arbejdsposter. Derfor har vi i gildet heldigvis været forskånet for kamp om taburetterne. Men prøv at lægge mærke til i foreninger, i bevægelser, i folketinget, hvor målet tabes af syne i kampens hede om at få det eller det organiseret sådan eller sådan. Organisationsspørgsmål kommer i første række, for vognen skal ikke alene kunne køre, den skal

helst kunne køre med en bestemt fart, en bestemt slags benzin og en bestemt chauffør. At man så på grund af dette når for sent frem eller måske aldrig kommer i gang, det er selvfølgelig da beklageligt. Og om føje år regnes det måske for en ubetydelig biting.

Sct. Georgs gilde-bevægelsen er med sin store udbredelse i dag EN KOLOS. Men det er en kolos på lerfodder!

Det med lerfodderne, er jeg bange for, netop skyldes den kendsgerning, at man - om ikke har tabt målet af sigte - så dog tillægger det stedse mindre vægt end vej og midler. Vi spilder måske lidt formegen tid undervejs med at diskutere bro-lægningen!

Det er muligt, at vi er uenige. Og det er i orden! Men lad os for himlens skyld så IKKE nedsætte noget udvalg til at finde ud af, hvor vi er uenige, hvor meget vi er uenige, og hvor meget andre gilder og bevægelser er uenige. For så ender vi med at få ændret målsætningen, så det bliver det AT VÆRE ENIGE, der bliver målet. I stedet for det oprindelige.

Og hvad er så det oprindelige? Er der nogen, der kan huske det?

Vi er så heldige her i hytten at have en vejviser hængende på væggen, som giver os en lille antydning.

Den siger:

SÅDAN SKAL DIN TALE VÆRE,
TRO DU TJENE SKAL DIT LAND.
GLAD EN ANDENS BYRDE BÆRE,
TROFAST VEN TRODS RANG OG STAND.
RIDDERLIG IMOD DIN NÆSTE,
GOD MOD DYR I MARK OG LUND.
LYDIG LOVENS BUD BEFÆSTE,
FREJDIG SELV I FARENS STUND.
SPARSOM, SELV OM DU HAR RAAD,
REN I TANK, ORD OG DAAD!

IGEN ET NYT TILBUD FRA GILDERNES KSUPERMARKED

Kære gildeledelsesmedlemmer!

Jeg vil bede jer tænke tilbage på den tid, da I som svende stod for at skulle optages i væbnernes kreds.

Kan I huske det?

I havde haft lejlighed til at følge jeres gildes arbejde i et stykke tid, havde deltaget i et antal gildehaller og gildemøder, og måske var I også blevet anbragt i en gruppe, som måske oven i købet beskæftigede sig med noget, som også I syntes var fornuftigt og spændende.

Men var I blevet forberedt til at svare JA på det væbnerløfte, som blev afkrævet jer? Havde nogen givet jer en rimelig baggrund for den bevægelse, som I nu skulle love at tage aktivt del i?

Hvis I kan svare JA til disse spørgsmål, har I været heldige i jeres første tid i gildet, og jeg håber så, at I også sørger for, at de, der nu er svende i jeres gilde, får en mindst lige så fyldig information.

For at hjælpe jer med dette, og også for at give alle de gildeledelser, der ikke selv blev tilstrækkeligt vejledt og informeret, har KSU lavet en VÆBNERFORBEREDELSE, som I kan få tilsendt ved at skrive eller ringe til landsgildekontoret.

Denne væbnerforberedelse har været afprøvet i to "omgange" i Østjysk distrikt, og der er kommet meget positive tilkendegivelser fra deltagerne.

I kan lade dette materiale være i-degivende, I kan "plukke" fra det, eller I kan bruge det, som det er. Der er frit slag!

Selve VÆBNERFORBEREDELSEN er her lagt over fire aftener, med hjemmearbejde for deltagerne, og af de emner, der tales om, kan jeg nævne:

- SPEJDERARBEJDET, som B.P. lavede det, og som det foregår i dag.
- GILDEBEVÆGELSENS HISTORIE, organisation og det internationale arbejde.
- GILDETS MØDEFORMER: Gildehal og gildemøder, gruppemøder, læug mv.
- SVENDE-, VÆBNER-, RIDDERTRIN.
- EN SNAK OM ETIK og en snak om et positivt livssyn.

Jeg håber, at materialet kan give inspiration og blive brugt.

GOD FORNØJELSE!

Hans-Erik Hansen.

Omstøende finder du eksempler på væbnerspørgsmål, som måske kan supplere de kendte spørgsmål fra ritualbogen og væbnerinstruktionsbøger.





Har gildet givet dig oplevelser, som har haft betydning for din udvikling?

Hvilke gildeaktiviteter har betydet mest for dig i din svendetid, og hvorfor netop disse?

Hvordan har gildet levet op til de forventninger, du havde til at blive gildebroder?

Beskriv dine to bedste gildeoplevelser, og forklar hvad de har betydet for dig.

Hvilke påvirkninger har du mødt i gildet, og hvordan har de påvirket dig i henholdsvis positiv og negativ retning?

Har gruppearbejdet i gildet haft betydning for dig, og da i hvilken retning?

Har det betydet noget for dig at være medlem af gildet, og har medlemsskabet givet dig lyst til at forandre noget ved gildet?

Hvilken betydning tillægger du gildehallens ritual? Mener du, at det har betydning, at vi anvender ritualer?

Hvilke forventninger håber du at få opfyldt ved at blive optaget som væbner?

Bør gildet oftere tage ægtefæller med i arbejdet? Hvorfor? Hvorfor ikke?

Disse eksempler på væbnerspørgsmål er et supplement til ritualbogens og væbnerstudiets spørgsmål.

Spørgsmålene er udformet med den hensigt at give svendene mulighed for at formulere meninger, oplevelser og erfaringer, som de personligt har fået i den tid, de har været knyttet til gildebevægelsen.

Svarene kan også give gildeledelsen viden om, hvilke oplevelser der har haft betydning for de nye gildebrodere.

ERIK SJØQVIST



SPEJDERBEVÆGELSENS FREMTID I DANMARK

Dersom vi prøver at se 50 år tilbage - til årene lige før den første verdenskrig, - da spejderbevægelsen var under opbygning i mange lande, og sammenholder den tids levevis, tankegang og mentalitet med tiden i dag, må vi registrere en enorm forskel på alle områder, både økonomisk, socialt og kulturelt. Dagliglivet leves på en ganske anden måde nu.

Har vi ikke alle en klar fornemmelse af, at mange af spejderdyderne, såsom: sparsommelighed, nøjsomhed, hjælpsomhed, ærlighed og sanddrøhed står i stadig stærkere kontrast til det, vi oplever til daglig?

Nu er det jo ikke noget dårligt udgangspunkt for et arbejde at gå imod strømmen, - det kan give rejse-ning og livsindhold, men det kræver stoute førerskikkelser og virksomme arbejdsmetoder.

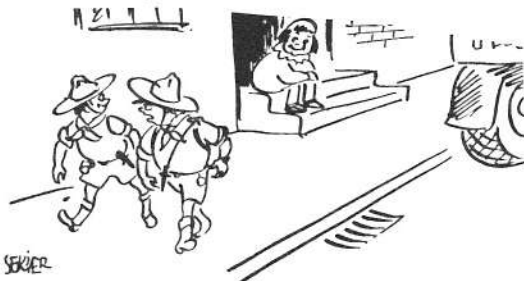
Det er nok rigtigt, at primitiv spejdersport er et godt middel, men kan det gennemføres med tilstrækkelig styrke inden for byernes strøm-linede og larmende rammer?

Vi ved, at spejderbevægelsen faktisk har sejret på den ydre front, idet mange af dens vigtigste virkemidler, såsom lejr- og rejseliv, dens patruljesystem og dens klasseløse samværsform med sit team-work efterhånden anvendes overalt.

NU MÅ TIDEN VÆRE INDE til at sætte stærkt ind på den indre front - på den moralske side af spejdersagen, thi der trænges til en højnelse af det enkelte menneskes moral og ansværsbevidsthed i vor tids Danmark, OG HER HAR SPEJDERBEVÆGELSENS STADIG EN MISSION AT UDFØRE!

Det er den DRØJESTE del, der er tilbage, men det er også den VIGTIGSTE!

Det moderne samfund er en udfordring til spejdermoralen, og en ajour-føring af arbejdsmetoderne forekommer mig både at være realistisk og nødvendig, om ikke tiden simpelthen skal løbe fra spejderarbejdet.



— La' vær' mæ' det Pjat, naar vi er i Uniform!

Se blot på den eksplosionsagtige vækst af biler, der sammen med det hastigt voksende weekend-system har sat gang i familieflugten fra byerne ud til sommerhuse og hytter, til campingpladser eller skov og strand, - og i sommerferien til udlandet.

Det må have forøget troppenes og flokkes vanskeligheder med at få børnene med på de traditionelle søndagsture fra kl.9 til 15.

Og i hverdagen er sport, radio og fjernsyn sikkert også store konkurrenter til patrulje- og tropsmøderne. Lejrskolerne og skolernes øvrige indsats for at beskæftige børnene i fritiden gennem skole-bio og skolescene, fritidssløjd, skoleidræt o.s.v. gør det næppe lettere.

Alle vi, der har nydt godt af spejderbevægelsens påvirkning i vor opvækst, er sikkert overbevist om, at det ville være højst ulykkeligt og farligt, om spejderarbejdet ikke formår at bevare sit greb om de unge.

Men er der plads til den i denne tekniske og materialistiske tidsalder? Kan den på mærkbar vis bane sig vej i vor pop- og jazzglade tid, og er dens virkemidler stadig fængslende nok, når der skal vælges?

Jeg kunne tænke mig, at det ville være lettere, hvis man bl. a. tog konsekvensen af familielivets udgående weekend og skabte en parallel-løbende arbejdsform igennem tilvejebringelse af weekend-hytter med tilhørende teltareal overalt i landet til alle afdelinger, og derefter koncentreret arbejdet omkring lørdag-søndagene, således at forældrene uden at være afhængige af deres børn i spejderalderen kunne gennemføre deres planer et par gange om måneden.

Det ville ikke alene ophæve friktionen mellem hjem og flok/trop, men også give førerne en betydelig bedre mulighed for at indvirke på børnene på det karaktermæssige område, når man var sammen en hel weekend i stedet for de få timer fra kl.9 - 15 om søndagen.

Mere end nogensinde må børnene væk fra byerne og ud i naturen, så de kan vænne sig til at opleve uden fjernsyn. De skal gives chancen for at prøve sig selv, så de ikke bliver slaver af byens steriliserede dagligliv med alle dens haner og knapper til at trykke på.

GILDERNE BURDE sætte nogle af deres mange kræfter ind på at hjælpe førerne til at få de nødvendige hytter og udendørsarealer til rådighed og derved give dem et effektivt værktøj i hænde til at yde den karaktermæssige og moralske indsats, som er så nødvendig.

Disse linier er ment som en opfordring til gilderne om på det lokale plan at undersøge forholdene og problemerne omkring spejderarbejdet. Viser der sig at være ønsker til stede om en hjælpende hånd på dette område, så er hurtig indsats påkrævet, thi tiden rider hastigt, og en skønne dag kan det blive for sent!

GILDERNE BURDE OGSÅ med stor opmærksomhed følge de bestræbelser, der er i gang med at etablere et seniorarbejde for de 15 - 18 årige fra alle fire korps. Det ville naturligvis også være i gildernes interesse at give en håndsrækning her, for STATEN måske gør det!

Lfd.

Denne artikel
stod i

BAALET



fra februar
1964

ER VORE LOKALE GILDEBLADE GODE NOK?

ER KVALITETEN TILFREDSSTILLELSE ?

Det har været drøftet, om vore lokale gildeblade er gode nok, og hvordan vi i givet fald kunne forbedre dem.

Når man betænker, hvor svært det kan være AT SKAFFE EN REDAKTØR, og hvor stort et arbejde man pålægger en sådan, så er det utroligt, at vi har så mange gildeblade, som vi har!

Men det var ikke bladenes antal eller berettigelse, vi skulle ind på! Det var KVALITETEN!

Vi begynder fra den ene ende!

SER BLADET INDBYDENDE UD?

En meget stor del af lokalbladene er duplikeret, og heri ligger allerede et par risikøer.

For det første skal man være særdeles heldig, hvis et DUPLIKERET bladhoved til stadighed tager sig godt nok ud. Et bladhoved, som jo er GENKENDELSESMOMENTET (o, dukære!), skal stå skarpt og ensartet. Derfor må det anbefales, at man til duplikerede blade får sit papir leveret med FOR-TRYKT BLADHOVED. - Og det behøver jo ikke lige netop at være trykt med SORT!

For det andet skal selve teksten være pænt duplikeret. Og det kræver, at duplikatoren ikke er fra ruder konges tid, samt at den anvendte skrivemaskine er i nogenlunde god stand.

Med skabelsen af et klart og tiltalende genkendelsesmoment og en pæn og tydelig tekst har man gjort bladet MODTAGEVENLIGT!

ER BLADET LET AT LÆSE?

Vi skal koncentrere os om at gøre bladet LÆSEVENLIGT!

Dette er også kun teknik og fordrer derfor ikke noget talent på redaktørens stol.

Det drejer sig om at anbringe teksten med en vis omhu. SKRIFTEN skal som nævnt være tydelig i sig selv, men også AFSNIT og LINIEAFSTAND skal være med til at lette læsarbejdet.

Tyve linier fra kant til kant med enkelt linieafstand læses ikke nær så let som 4 afsnit a 6 linier, der er lidt kortere. Vekslen mellem enkelt og dobbelt linieafstand giver mulighed for fremhævelse af vigtigere afsnit.

Har man endelig mulighed for at skabe LIGE MARGEN på begge sider af teksten, så er dette en behagelighed for øjet, som ligeledes influerer på læselysten.

EN FAST GENNEMGÅENDE OPDELING af bladets indhold giver også et genkendelsesmoment, som letter læsningen for modtageren, idet denne ER FORBEREDT på, hvor det ene eller andet vil stå i bladet.

ER BLADET INTERESSANT NOK?

Bladets INDHOLD er det, som skal BÆRE bladet!

Et blad, som ud over månedens program kun er sat til med de vittigheder og kloge ord, som har været præsenteret i dagspressen dagen før trykkedagen, er ikke egnet til at holde på nogens interesse.

Men med hensyn til indholdet er vi inde på det helt store og altafgørende krav til redaktørens færdigheder.
Her kan det ikke klares med teknik alene!

Først og fremmest skal læsernes NYSGERIGHED og FORVENTNINGER tilfredsstilles.

Til den ende lægger man ud med noget, der på en eller anden måde CHOKERER eller FANGER læseren - uden på nogen måde at virke anstødeligt!



Det kan være en nyhed af format, noget specielt, der er på tapetet, en beslutning ud over det almindelige. Eller det kan være en LEDER, som giver udtryk for en mening, - og vel at bemærke: en mening, som ikke bare er stjålet fra ritualbogen eller gildebogen. En leder, hvori forfatteren GIVER sig selv - eller et stykke af sig selv!

Det er dette, som skal få læseren til at se frem til bladets næste nummer. Det er dette, som skal sikre redaktøren, at bladet ikke ryger ind i bladbunken til den evige avisdød eller ned i papirkurven med det samme.

Det er dette, som skal få læseren til at GEMME sit blad. Jo, for det der, han skrev, det kunne man jo nok få brug for ved en eller anden lejlighed i gildet! Man er måske ikke helt enig med forfatteren, og det kan han jo så få at vide!

Selvfølge er det da ikke en hver redaktør beskåret at kunne skrive noget guddommeligt måned efter måned.

Men så skal han VIDE, hvor han kan skaffe dette stof!

MÅNEDENS PROGRAM hører også til det faste stof. - Og det skal ikke bare være to linier om tid og sted!

Hvordan man vil reklamere for et kommende arrangement, må afhænge af læserkredsens vaner og indstilling. IMPULS fik således stillet spørgsmålet, om forslaget i IMPULS fra febr. 74 om at reklamere med "små, lune gildeanretninger osv." var alvorligt ment. For der var en gildemester, som havde til hensigt at bruge det, medens andre fandt det for dristigt lige netop i det pågældende gilde. Og det ville det muligvis også være. Men sådan kan der være ting i de enkelte gilder, som er bestemmende for, hvad redaktøren KAN eller IKKE KAN.

Er det en sløv forsamling, han henvender sig til, må man lokke lidt kraftigere.

Kommer gildet 100% til alle arrangementer (!), kan man erstatte lokketonerne med rent relevante kendsgerninger og oplæg.

Mange blade spilder en masse god plads på beretninger om det forrige arrangement. Dette bør ikke blive en vænne! Det kan være praktisk ind imellem, men meningen er jo da, at man ER MED til gildets arrangementer. Og blot for at underrette et par gildebrødre, som af en eller anden grund ikke var med, behøver man ikke ofre plads i et blad til hele gildet. Det må være nemmere og hyggeligere, at en eller flere deltagere kigger indenfor hos den udeblevne og fortæller løs.

Det har været nævnt, at man med referater kunne friste flere til at komme næste gang.

Hm!

Det ER da muligt, men der er lige så stor risiko for, at læseren LADER SIG NØJE med referatet!

Til gildets eget brug har man referatet i mødeprotokollen. Eller har man ikke?

GRUPPEREFERATER fylder godt i mange blade.

De bør også med, da de jo tillige - eller hovedsagelig - skal virke som INSPIRATIONSKILDE for de øvrige grupper.

Men de skal ikke med på bekostning af det øvrige, nødvendige stof. Derfor kan det være nødvendigt med en aftale mellem redaktør og gruppereferent om beskæring af referaterne til et rimeligt omfang, dersom situationen kræver det.

MEDDELELSER FRA GILDELEDELSEN må ikke glemmes!

Det er sikkert begrænset, hvor meget gildeledelsen kan nedkomme med af egne meddelelser til hvert nummer. Men der udsendes så meget materiale fra landsgildet via provincialslerne og fra provincialet direkte, at der alene heraf kan plukkes nok til at fylde et helt blad med.



- Skal jeg tage Gennemslag?

Og skal man endelig have vittigheder o.lign. i bladet, så lad det da blive noget, der har bare den svageste forbindelse med det relevante stof. Det kan ofte henlede opmærksomheden på en tør meddelelse, når den er frisket op med lidt grønt.

Dette var, hvad der normalt SKAL i bladet.



Hvad man BØR UNDGÅ i bladet, er disse evindelige beklagelser over dårligt fremmøde. De kan da i hvert fald nok fikses op, hvis de endelig skal med.

Det virker hverken opflamrende eller selv vittighedsplagende på læseren, når man skriver:

"Desværre kom der kun to til vort sidste møde!"

Læseren reagerer - hvis overhovedet - med et "Nå, herregud da!"



- Det ser nærmest ud som et referat af et gruppemøde!

Omskrevet til

"Sidste møde gik over forventning!
BEGGE de fremmødte var enige om,
at osv."

så har man sagt det samme og endda understreget et beklageligt faktum.

EN ANDEN TING, som skæmmer og skræmmer, er de gentagne opfordringer til gildebrødrene om at skrive noget til bladet. Og så virker de aldrig alligevel!

(MED EEN ENKELT, DEJLIG UNDTAGELSE HAR DER HELLER ALDRIG VÆRET NOGEN, DER HAR SENDT NOGET TIL IMPULS!)

Skal man lokke alt folket ud af buksen, så skal det være gennem provokerende stof og meninger.



Og så skal læserkredsen een gang for alle have at vide, at BLADET TEGNER GILDET. Hvis man lader redaktørens mening stå alene i længere tid, så har man dermed accepteret, at HANS mening er GILDETS mening.

Det skal lige slutteligen fastslås, at foranstående IKKE ER EN LØSNING PÅ ET MÅSKE BESTÅENDE PROBLEM.

Det er kun en enkelts synspunkt, - godt nok skabt af egne erfaringer!

"MÅSKE BESTÅENDE" skal forstås sådan, at MAN har bedømt kvaliteten af en række gildeblade. Men "MAN" er ikke - sandsynligvis ikke - fra et af gilderne med sådanne blade. Og det er bestemt ikke os andre, det kommer an på, når bladene skal bedømmes.

Der kan være blade, som andre ryster på hovedet ad, men som man er særdeles tilfreds med i de respektive gilder. OG DET MÅ VÆRE DET, SOM ER ELLER SKAL VÆRE KRITERIET ved bedømmelse af lokalgildebladene.

Læses bladene, og fungerer de efter hensigten i eget gilde, så må det være i orden for os andre også!

TIL GENGELD må ingen redaktør falde i søvn med en sikker formodning om, at hans udmærkede blad læses, som det skal læses. Han skal hele tiden være på stikkerne og fornemme sig frem til, hvordan landet ligger.

BLADET MÅ IKKE BARE VÆRE NOGET, DER SENDES UD, - DET SKAL I LANGT HØJERE GRAD VÆRE NOGET, GILDEBRØDRENE MODTAGER!

E.A.N.



Spejdere er vi!

Spejdere er vi. Håndslag for livet
 gav vi en sollys dag i april,
 da vi med spejderløftet fik givet
 en gennem dagene pegende pil.
 Trang er nok vejen, som vi må vandre,
 trælsom og tung er ufredens tid,
 men på den vej vi hjælper hverandre,
 mødes i men'skers enige strid,
 kæmper den kamp, som aldrig er let:
 kampen for renhed, frihed og ret.
 Spejdere er vi. Videst vi når,
 om vi i venskab enige står.

Spejdere er vi. Hverdagens pligter
 venter enhver med talrige krav.
 Den, som sin hverdags opgaver svigter,
 glemmer det løfte, som spejder man gav.
 Mange små drager vokser sig lange,
 folder sig ud i ondskab og kraft,
 om man ej dagligt tusinde gange
 evne og sind til modstand har haft,
 kæmper den kamp, som aldrig er let:
 kampen imod alt usselt og slet.
 Spejdere er vi. Videst vi når,
 om vi i venskab enige står.

(Annesofie Hermann)

EN NY OG PERFID VISE -

Mel.: Oppe på bjerget ...

Stem nu din strube til jublende klang,
ret dig i sædet og røm dig en gang,
udvid din brystkasse, den er for trang,
syng så den gamle sang.
Her i vort gilde der har vi det godt,
vi som har spejdernes stier betrådt,
vi som har stilet mod høje mål,
vi stiler da stadig. - Skål!

Ført af vor ledelses "trekløver-blad"
bænktes vi jævnligt ved bord og ved fad,
føde for ånd - og et halvt stykke mad,
og: "Tjener - en øl fra fad!"
Her i vort gilde der spiser vi godt,
ristede kødben og ting med kompot,
stykker med småvarmt og røget ål,
vi stiler mod mæthed. - Skål!

"Udvid din ånd!" - det er "hallens" ide,
etik og moral får vi ind med en ske,
op imod stjerner vi lærer at se.
(Mødeprocenten er 3!)

Her i vort gilde vi udvider godt,
ånden skal bygge på "tankernes slot",
livremmen går mod de store mål,
vi stiler mod rundbue. - Skål!

Falder os vejen en kende for trang,
stemmer vi i med en jublende sang,
"åh, disse minder -" er ikke for lang,
den tar vi for tusinde gang.
Her i vort gilde der synger vi godt,
"Glorja, Viktorja" - den synger vi "råt",
jo, vi har sans for melodiske skrål,
vi stiler mod ølpause. - Skål!

En gang om foråret - til Sankte Hans,
ser vi i bålet på flammernes dans,
resten af tiden vi klarer med glans
at leve i mindernes krans.
Her i vort gilde der mindes vi godt,
"Husker du, dengang vi åd kødet råt?"
"Mindes du lejrens luende bål?"
Vi "mindes Johannes". - Skål!

Mogens Kring